

Riskkapitalister och Industrifonden dolde ekonomisk brottslighet

Jag väckte skadeståndstalan mot den statligt kontrollerade Stiftelsen Industrifonden med krav på ersättning för bl.a. aktier, immateriella tillgångar, patent, varumärke mm i min koncern System 3R. Dessa tillgångar hade ett marknadsvärde som i vart fall uppgick till cirka 175 miljoner kronor.

Industrifonden och ytterligare två parter hade träffat ett hemligt avtal med bankerna. Aktierna i det operativa dotterbolaget System 3R International AB skulle förvärfas för en krona. De immateriella rättigheterna skulle dessförinnan överföras kostnadsfritt från mitt hundraprocentigt ägda holdingbolag, System 3R Holding AB, till System 3R International AB. Därtill konfiskerades en löpande royalty på 3 % baserad på dotterbolagets omsättning. Jag förlorade, trots överväldigande bevisning både skriftlig och muntlig, talan mot Industrifonden och dömdes att bära Industrifondens rättegångskostnad på cirka 5 Mkr. Industrifonden hävdade i sitt försvar att företaget var värdelöst trots ett styrkt marknadsvärde på ca 175 Mkr.

Parallellt med min talan mot Industrifonden avsatte näringsdepartementet 80 Mkr för att via myndigheten Vinnova och Patent- och registreringsverket, PRV, sprida kunskap om betydelsen och värdet av immateriella tillgångar i den globala konkurrensen. Näringsdepartementet var, och är, av uppfattningen att de immateriella tillgångarna utgör 80% av ett företags marknadsvärde. Detta stämmer väl överens för ett tillverkande företag med egna utvecklade produkter, tillverkade i egna fabriker, marknadsförda globalt via egna marknadsbolag och en helt igenom digitaliserad struktur inom utveckling/konstruktion, PR/SP, produktion och administration. Just detta var vad min System 3R-koncern omfattade och motsvarade.

Det skall noteras att Vinnovas generaldirektör vid tidpunkten för tvisten samtidigt var styrelseordförande i Industrifonden och har därmed suttit på två stolar. I rollen som generaldirektör för Vinnova utgör således de immateriella tillgångarna 80% av företagets totala marknadsvärde. I rollen som styrelseordförande i Industrifonden är värdet 0 %, dvs kostnadsfritt i enlighet med det hemliga avtalet. Detta dubbelspel har skett inom statligt kontrollerade verksamheter, och vederbörande ansvariga personer har vägrat att rätta till detta. De har till och med vägrat att prata om saken. Det borde väcka starka misstankar om vänskapskorruption och grov ekonomisk brottslighet understödd av statens tjänstemän.

När jag inledde min skadeståndstalan mot Industrifonden utgick jag från det självklara att parterna skulle respektera kraven på en rättvis rättegång enligt Europakonventionen. Istället möttes jag av ett försvar från Industrifonden som åberopade bevisligen förfalskad muntlig och skriftlig bevisning i en omfattning som borde vara totalt främmande för en statligt kontrollerad verksamhet. Den falska bevisningen resulterade i ett felaktigt domslut, och det ligger kvar efter att hovrätten inte beviljade omprövning. Hovrätten agerade här tydligen i linje med EMR-reformens (En Modernare Rättegång) strävanden att nedbringa hovrättens beläggning utan hänsyn till rättvisa och Europakonventionen. Man får heller ingen motivering till avslaget.

Jag har försökt att uppmärksamma näringsdepartementet och Industrifondens styrelse och ledning på dessa förhållanden och bett om möte för att få framlägga fakta. Jag har som "whistleblower" genom flera brev och mejl påtalat det dubbelspel och de grova brott som jag utsatts för genom undanhållande av värdet ca 100 Mkr för de immateriella tillgångarna genom falsk bevisning. Jag har inte fått någon reaktion annat än hänvisning till samma ombud som åberopade den falska bevisningen.

Industrifonden åberopade falsk bevisning för att dölja värdet av de immateriella tillgångarna och företagets marknadsvärde för att i tvisten hävda att jag inte lidit ekonomiskt skada. Vid tidpunkten var Industrifonden förhindrad att äga och förvärva aktier i System 3R-koncernen enligt då gällande förordning (1993:31) och avtal från den 12 november 1993 med Företagskapital AB. För att undanhålla dessa omständigheter för mig som ägare förfalskade ett kansliråd vid dåvarande Närings- och handelsdepartementet, tillika styrelseledamot i Industrifonden, ett avtal. Förfalskningen bestod i blankade paragrafer och utelämnade sidor. Allt för att dölja ett olovligt förvärv.

Förfalskningen avslöjades först i maj 2011 efter att jag gjort efterforskningar av det kompletta avtalet, vilket jag då fann vid Riksarkivet i Arninge. Enligt avtalet som gällde mellan Industrifonden och det av staten då till 50 procent ägda Företagskapital AB framgår med all tydlighet att Industrifonden inte fick förvärva aktier i System 3R-Koncernen. Industrifonden har inte heller kunnat uppvisa något förvärvsavtal för den omtvistade aktieposten på 30.000 aktier i det operativa dotterbolaget System 3R International AB. Denna aktiepost har värderats till 57 miljoner kronor, vilket också var min fordran i tvisten.

För att undanhålla det verkliga marknadsvärdet har Industrifonden i tvisten också åberopat en falsk och fejkad due diligence, vilken inte på något sätt motsvarar kraven på en sådan. Den är grundad på en hemligt upprättad justerad substansvärdering som utgick från ett tänkt alternativ att den igång varande lönsamma System 3R-koncernen skulle försättas i konkurs. Den visar alltså ett skrotvärde, vilket skrämde och grundlurade bankerna till att bakom min rygg ingå ett hemligt avtal med nya ägare till System 3R-koncernen. Ett avtal som jag fick kännedom om först ett år senare.

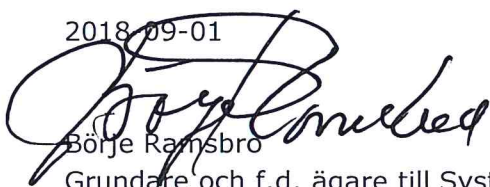
De båda involverade bankerna har efter skadeståndstalan genom förlikningar erlagt viss ersättning för sin medverkan till affärsupplägget, som slutade med en kapning. Inga giltiga avtal finns eller har fullföljts.

Det är obegripligt att den statligt kontrollerade Stiftelsen Industrifonden inte har samma råg i ryggen som bankerna visade, utan istället skyddar och till och med medverkar till denna form av grov ekonomisk brottslighet. Lika obegripligt är det att de dessutom accepterar en rättslig process som åberopar falsk muntlig och skriftlig bevisning.

Efter några år såldes System 3R vidare för ca 325 miljoner till en utländsk koncern och fortsätter än idag att generera intäkter och skapa arbetstillfällen i Sverige. Vid tidpunkten för försäljningen var nettoomsättningen ca 560 Mkr. De s.k. riskkapitalisterna verkar inte känna några begränsningar för att nå sina mål även om det sker på falska grunder. Än värre är det att statliga verksamheter ställer upp och skyddar brottslingarna för att själva få del av klippet.

Är det så vi samhällstillvända innovatörer och entreprenörer skall bemötas av en regering med en närings- och innovationsminister som slagit på stora trumman för de immateriella tillgångarnas värde och betydelse i den globala konkurrensen?

2018-09-01

Börje Ramsbro

Grundare och f.d. ägare till System 3R-koncernen